

6. Hodnocení žáků a autoevaluace školy

Pravidla pro hodnocení žáků (doplněno 30. 5. 2010)

Základní funkcí, kterou by mělo hodnocení žáků plnit, je zpětná vazba. Kromě zpětnovazební funkce plní i funkci motivační a kontrolní. Součástí hodnocení je i konkrétní návrh, jak má žák postupovat, aby nedostatky odstranil. Je průběžné (v každé vyučovací hodině) a závěrečné (forma vysvědčení). Není založeno na srovnávání žáka s jeho spolužáky, ale soustředí se na pokrok každého žáka. Žáci jsou s výukovými cíli a s kritérii hodnocení na školní rok.

Způsoby hodnocení

Žáci jsou hodnoceni klasifikačním stupněm. (o tomto způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady).

U žáků s vývojovou poruchou učení rozhodně ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce.

Hodnocení žáka by mělo být jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii (tj. hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu), věcné a všestranné (vyjadřuje nejen úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům, ale také se do něho zahrnuje ohodnocení žákovy píle a přístupu ke vzdělání a také souvislosti, které ovlivňují jeho výkon).

Kritéria hodnocení

- zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních možností dítěte, (tj. ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků a schopnost vyjádřit je)
- schopnost řešit problémové situace, samostatnost, tvořivost, logika
- úroveň komunikačních dovedností, výstižnost i odborná jazyková správnost ústního i písemného projevu
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně
- osvojení účinných metod samostudia
- schopnost vykonávat činnosti smysluplně a řešit předkládané problémy tvůrčím způsobem
- aktivita, samostatnost, tvořivost a iniciativa v praktických a estetických činnostech, kvalita výsledků činností a kvalita projevu
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví

Způsoby pro hodnocení i kritéria hodnocení jsou podrobně rozpracována v **Pravidlech pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků** (ta jsou k nahlédnutí na [www stránkách školy](#)).

Součástí hodnocení je **sebehodnocení žáka**. Při sebehodnocení se žák snaží popsat co se mu daří, co mu ještě nejde (jaké má rezervy) a jak bude pokračovat dál.

Důležité je posilování vnitřní motivace (učit se proto, že to má význam, že to chci) na úkor vnější motivace (učit se pro známku, pro rodiče a pro učitele).

Žáci se mají učit chápat chybu jako příležitost ke zlepšení (právo na chybu).

Autoevaluace školy

Autoevaluace – vlastní hodnocení školy - napomáhá ke zkvalitnění a zefektivnění vzdělávání a výchovy ve škole. Vnitřní hodnocení školy stanoví zákon č.561/2004 Sb. (školský zákon) a Vyhláška č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy.

Oblasti autoevaluace:

- podmínky ke vzdělávání
- průběh vzdělávání
- podpora školy žákům, spolupráce s rodiči, vzájemné vztahy školy, žáků, rodičů a dalších osob na vzdělávání
- výsledky vzdělávání
- řízení školy, personální práce, kvalita dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
- úroveň výsledků práce školy, zejména vzhledem k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům,

Cíle autoevaluace

- mapování realizace ŠVP, naplňování vzdělávacích potřeb žáků a přispívání k jejich osobnímu růstu
- zhodnocení stávajícího stavu materiálních, technických a hygienických podmínek ke vzdělávání, hledání cest ke zlepšení
- zhodnocení metod, forem při výuce, přístup pedagogů k žákům
- dobrá spolupráce školy a rodiny, spokojenost rodičů se školou, spolupráce s Radou školy
- utváření klíčových kompetencí žáků
- vyhodnocování pozitiv a negativ v personální oblasti a řízení školy, hledání cest ke zlepšení
- propojení zpětné vazby o úrovni výsledků práce školy s dalším rozvojem školy

Nástroje autoevaluace

Výsledné sebehodnocení školy je obrazem složeným z pohledů z mnoha úhlů. Mezi nástroje autoevaluace patří:

- pozorování, sběr dat, statistické vyhodnocení
- hodnocení a klasifikace žáků, sebehodnocení žáků
- dotazníky, ankety (SCIO – Mapa školy)
- testy (vlastní, SCIO)
- hospitace
- rozbor žákovských prací
- rozbor přijímacího řízení na střední školy
- další vzdělávání pedagogických pracovníků
- úspěchy v soutěžích
- nabídka mimoškolní činnosti

Časové rozvržení evaluačních činností

Vlastní hodnocení školy se uskutečňuje v **návaznosti na Vyhlášku č. 15/2005 Sb. a délka cyklu je dána vyhláškou MŠMT.**

Podmínky ke vzdělávání:

- demografický vývoj
- materiální podmínky školy a technické vybavení školy

Průběh vzdělávání

- plnění ŠVP
- hodnocení prací předmětových komisí a metodického sdružení - každoročně
- kontrola žákovských prací - každoročně

Podpora školy žákům, spolupráce s rodiči

- vnitřní klima školy (Mapa školy – SCIO)
- vyhodnocení konzultačních hodin (třídní schůzky, konzultace)
- podpora volnočasových aktivit
- komunikace s rodiči

Výsledky vzdělávání žáků

- hodnocení výchovy a vzdělávání žáků ve školním roce
- úspěšnost žáků při přijímacím řízení
- úspěšnost žáků v testování (SCIO)

Řízení školy, další vzdělávání pedagogických pracovníků

- kvalifikovanost pedagogického sboru
- další vzdělávání pedagogických pracovníků
- budování image školy

Úroveň výsledků práce školy, zejména k podmínkám vzdělávání a ekonomickým zdrojům

- kvalita školy hodnocená rodiči, učiteli, žáky (dotazník)
- výše nákladů připadajících na jednoho žáka školy (zpráva o hospodaření školy – 1x za rok)

Cyklus autoevaluace:

Fáze plánovací:

1. Stanovení vize školy – obecných cílů, ke kterým škola směřuje
2. Vytipování podoblastí v daném období pro směřování k vizi
3. Stanovení cílového stavu pro jednotlivé podoblasti
4. Stanovení prostředků, které vedou k dosažení cíle

Fáze realizační:

1. Realizace kroků, prostředků, které vedou k jednotlivým cílům
2. Sběr materiálů, které mohou sloužit jako podklad k hodnocení

Fáze hodnotící:

1. Vyhodnocování průběžných informací
2. Zjištění nového stavu a porovnání s cílovými představami
3. Vyhodnocení efektivity používaných prostředků